

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2006

Julkaistu Helsingissä 27 päivänä tammikuuta 2006

N:o 59—66

SISÄLLYS

N:o		Sivu
59	Laki rikesakkomenettelystä annetun lain muuttamisesta	225
60	Laki ajoneuvoliikennerekisteristä annetun lain muuttamisesta	228
61	Laki ajoneuvolain muuttamisesta	229
62	Laki koe-eläntoiminnasta	231
63	Laki eläinsuojelulain muuttamisesta	243
64	Laki toimeentulotuesta annetun lain muuttamisesta	245
65	Valtioneuvoston asetus aluksen miehityksestä, laivaväen pätevyydestä ja vahdinpidosta annetun asetuksen muuttamisesta	246
66	Valtioneuvoston asetus Merentutkimuslaitoksesta annetun valtioneuvoston asetuksen 2 §:n muuttamisesta	248

N:o 59

Laki

rikesakkomenettelystä annetun lain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 20 päivänä tammikuuta 2006

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan rikesakkomenettelystä 21 päivänä tammikuuta 1983 annetun lain (66/1983) 10 §:n 1 momentti sekä
lisätään 8 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 699/1997, uusi 2 momentti ja lakiin uusi 2 a luku seuraavasti:

2 luku

Rikesakon määrääminen

8 §

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, rikesakkomääräys voidaan lähettää rikkomukseen syyllistyneelle postitse asianomaisen henkilön ilmoittamaan taikka ajoneuvoliikennerekisteristä ilmenevään osoitteeseen, jos kyseessä on moottorikäyttöisellä ajoneuvolla tehty liikennერიkkomus, johon syyllistyneen henkilöllisyys on välittömästi todettu. Rikesakkomääräys on tällöin lähetet-

tävä viipymättä ja viimeistään kahden viikon kuluessa rikkomuksen tekopäivästä. Asianomaisen henkilön katsotaan saaneen rikesakkomääräyksestä tiedon seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on annettu postin kuljettavaksi. Rikesakkomääräykseen on merkittävä päivä, jona se on annettu postin kuljettavaksi.

10 §

Rikesakko raukeaa, jollei sitä koskevaa määräystä ole annettu tiedoksi vuoden kuluessa rikkomuksen tekopäivästä.

HE 16/2005
LaVM 14/2005
EV 164/2005

10—2006

895029

2 a luku

Menettely rikesakon määräämiseksi ajoneuvoa pysäyttämättä havaituista liikenerikkomuksista

13 a §

Tämän luvun säännöksiä voidaan soveltaa moottorikäyttöisellä ajoneuvolla tehdyn sellaisen rikesakkorikkomuksen käsittelyyn, joka on havaittu automaattisessa liikennevalvonnassa tai muuten ajoneuvoa pysäyttämättä ja joka koskee:

- 1) suurimman sallitun nopeuden ylitystä enintään 20 kilometrillä tunnissa; tai
- 2) liikennemerkkien vastaista ajoa linja-auto- tai raitiovaunukaistalla.

13 b §

Menettely käynnistyy siten, että rikesakkomääräys annetaan rikkomukseen käytetyn ajoneuvon kuljettajaa selvittämättä sille luonnolliselle henkilölle, joka rikkomuksen tekoajana oli rikkomukseen käytetyn ajoneuvon rekisteriin merkitty omistaja, haltija tai tilapäinen käyttäjä.

Rikesakkomääräys annetaan ajoneuvolain (1090/2002) 3 §:n 23 kohdassa tarkoitetulle käyttövastaavalle, jos kaikki rikkomukseen liittyvät seikat huomioon ottaen voidaan pitää selvitettyinä, että hän on rikkomuksen tekoajana kuljettanut siihen käytettyä autoa. Muussa tapauksessa käyttövastaavalta on tiedusteltava, kuka kyseistä autoa on silloin kuljettanut.

Poliisipiirissä on pidettävä erillistä luetteloa, johon merkitään se ajankohta, jolloin käyttövastaavalle osoitettu tiedustelukirje on annettu postin kuljetettavaksi tai 2 momentissa tarkoitettu tiedustelu on muutoin suoritettu. Jos käyttövastaava ei kahden viikon kuluessa tiedustelun suorittamisesta vastaa siihen, asian jatkokäsittelyyn sovelletaan, mitä 2, 3 ja 4 luvussa säädetään.

13 c §

Rikesakkomääräyksen antaa poliisimies. Rikesakkomääräys on annettava kirjallisena, ja antajan on allekirjoitettava se. Rikesakkomääräys voidaan allekirjoittaa myös koneellisesti.

Rikesakkomääräyksestä tulee ilmetä:

- 1) rikesakkomääräyksen saaneen henkilötiedot;
- 2) rikkomuksen tekoajana ja -paikka, rikkomuksen laatu sekä sovellettavat lainkohdat;
- 3) rikesakon määrä ja päivämäärä, johon mennessä rikesakko on maksettava;
- 4) selostus rikesakkomääräyksen saaneelle rikkomuksesta mahdollisesti aiheutuvista muista seuraamuksista, kuten ajokiellosta; sekä
- 5) selostus siitä, miten rikesakkomääräystä vastustettaessa tulee menetellä ja miten asiaa tällöin käsitellään.

13 d §

Rikesakkomääräys lähetetään rikesakkomääräyksen saaneelle postitse ajoneuvoliikennerekisteristä ilmenevään osoitteeseen. Rikesakkomääräys on lähetettävä viipymättä ja viimeistään kahden viikon kuluessa rikkomuksen tekopäivästä. Käyttövastaavan esittäessä 13 b §:n 2 momentissa tarkoitettun selvityksen rikkomukseen syyllistyneen henkilöllisyydestä rikesakkomääräys saadaan kuitenkin lähettää kahden viikon kuluessa tällaisen tiedon saamisesta. Asianomaisen henkilön katsotaan saaneen määräyksestä tiedon seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun määräys on annettu postin kuljetettavaksi. Määräykseen on merkittävä päivä, jona se on annettu postin kuljetettavaksi.

13 e §

Rikesakko on maksettava 30 päivän kuluessa rikesakkomääräyksen tiedoksisaamisesta, jollei rikesakkomääräyksen saanut sitä vastusta.

13 f §

Jos rikesakkomääräyksen saanut henkilö kiistää syyllisyytensä rikesakkomääräyksessä tarkoitettuun rikkomukseen tai jos hän pitää sitä muulla tavalla perusteettomana, hänen tulee vastustaa saamaansa rikesakkomääräystä. Vastustamista ei tarvitse perustella.

Vastustamisesta tulee ilmoittaa 30 päivän kuluessa rikesakkomääräyksen tiedoksisaamisesta sen kihlakunnan poliisilaitoksen kansliaan, minkä alueella rikkomus on tehty.

Vastustamisilmoitukseen on liitettävä rikesakkomääräys. Vastustaminen voidaan tehdä tätä tarkoitusta varten laaditulla lomakkeella.

Vastustamisilmoituksen saa toimittaa poliisilaitokselle myös postilähetyksenä, telekopiona tai lähetin välityksellä.

13 g §

Tämän luvun mukaisessa menettelyssä annettuun rikesakkomääräykseen sovelletaan, mitä 11 §:n 1 ja 2 momentissa sekä 4 luvussa säädetään.

Tämän luvun mukaisessa menettelyssä annettua rikesakkomääräystä ei voida saattaa käräjäoikeuden käsiteltäväksi siten kuin 12 §:ssä säädetään.

13 h §

Poliisipiirin päällikkö toimittaa täytäntönpantavaksi rikesakkomääräyksen, jota ei ole vastustettu eikä poistettu.

Poliisipiirin päällikkö poistaa rikesakkomääräyksen, jota on vastustettu. Tällöin tämän luvun mukainen menettely raukeaa ja asian jatkokäsittelystä on voimassa, mitä 2, 3 ja 4 luvussa säädetään, jollei 3 momentista muuta johdu.

Rikesakkomääräyksen vastustamisen jälkeen uusi, samasta teosta annettava rikesakkomääräys voidaan lähettää rikkomukseen syyllistyneelle postitse asianomaisen henkilön ilmoittamaan osoitteeseen, jos tekoon syyllistyneen henkilöllisyys on selvitetty tunnistuksella, jota ei ole syytä epäillä. Asianomaisen henkilön katsotaan saaneen rikesakkomääräyksestä tiedon seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on annettu postin kulje-

tettavaksi. Rikesakkomääräykseen on merkittävä päivä, jona se on annettu postin kuljettavaksi.

13 i §

Sille, joka ei ole voinut määräajassa vastustaa 13 d §:n mukaisesti tiedoksi annettua rikesakkomääräystä, on hakemuksesta palautettava menetetty määräaika. Menetetyn määräajan palauttamista koskevassa hakemuksessa on ilmoitettava syy siihen, miksi rikesakkomääräystä ei ole voitu määräajassa vastustaa, ja hakemus on tehtävä sen paikkakunnan käräjäoikeudelle, jonka tuomiopiirin alueella rikkomus on tehty, viimeistään yhdeksän kuukauden kuluessa rikkomuksen tekopäivästä. Hakemukseen on liitettävä rikesakkomääräys tai maksukehoitus.

13 j §

Jos 13 a §:n 1 tai 2 kohdassa tarkoitettu rikkomus on olosuhteet huomioon ottaen vähäinen, rikkomukseen käytetyn ajoneuvon rekisteriin merkitylle omistajalle, haltijalle tai tilapäiselle käyttäjälle voidaan muihin toimenpiteisiin ryhtymättä antaa kirjallinen huomautus. Huomautuksen antaa poliisimies, ja se lähetetään huomautuksen saaneen henkilön ajoneuvoliikennerekisteristä ilmenevään osoitteeseen.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2006.

Lain 2 a luvun 13 b §:n 2 ja 3 momentti tulevat kuitenkin voimaan 1 päivänä tammikuuta 2008.

Lakia on sovellettava sen voimaantulon jälkeen tehtyihin rikkomuksiin.

Helsingissä 20 päivänä tammikuuta 2006

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Oikeusministeri *Leena Luhtanen*

N:o 60

Laki**ajoneuvoliikennerekisteristä annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 20 päivänä tammikuuta 2006

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan ajoneuvoliikennerekisteristä 13 päivänä kesäkuuta 2003 annetun lain (541/2003) 3 §:n 2 momentin 5 kohta, 5 §:n 1 momentin 9 kohta ja 14 §:n 1 momentin 1 kohta sekä *lisätään* 3 §:n 2 momenttiin uusi 6 kohta ja 5 §:n 1 momenttiin uusi 10 kohta seuraavasti:

3 §

Rekisteröidyt

Rekisteriin saa tallettaa lisäksi tietoja luonnollisista henkilöistä:

- 5) joilla on vammaisen pysäköintilupa;
 6) jotka ovat ajoneuvolaissa (1090/2002) tarkoitettuja käyttövastaavia.

5 §

Luonnollisista henkilöistä talletettavat muut tiedot

Luonnollisista henkilöistä saa perustietojen lisäksi tallettaa rekisterin käyttötarkoituksen kannalta tarpeellisia tietoja:

- 9) ajoneuvon haltijan hallintaoikeuden laadusta;

10) auton käyttövastaavasta.

14 §

Yksittäisten julkisten tietojen luovuttaminen

Sen lisäksi, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa säädetään, jokaisella on oikeus yksittäisluovutuksena saada tieto tai kopio rekisteriin talletetuista julkisista tiedoista seuraavasti:

- 1) ajoneuvon rekisteritunnuksen tai valmistenumeron perusteella rekisteriin talletetuista ajoneuvoista ja niiden verotuksesta, kiinnityksestä, ajoneuvon omistajan ja haltijan ja käyttövastaavan nimestä sekä osoite- ja yhteystiedoista;

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2008.

Helsingissä 20 päivänä tammikuuta 2006

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Oikeusministeri *Leena Luhtanen*

N:o 61

Laki**ajoneuvolain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 20 päivänä tammikuuta 2006

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 11 päivänä joulukuuta 2002 annetun ajoneuvolain (1090/2002) 3 §:n 22 kohta ja 66 §:n 1 momentti sekä
lisätään 3 §:ään uusi 23 kohta sekä 64 §:ään uusi 2 momentti, jolloin nykyinen 2 ja 3 momentti siirtyvät 3 ja 4 momentiksi, seuraavasti:

3 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

22) *valmistajan edustajalla* sellaista ajoneuvojen, järjestelmien, osien ja erillisten teknisten yksiköiden kauppaa tai maahan- tuontia harjoittavaa Suomessa yritys- ja yhteisötietojärjestelmään merkittyä yhteisöä, joka on valmistajan valtuuttama ja joka saa käyttöönsä ajoneuvon, osan ja erillisen teknisen yksikön rakenteeseen ja varusteisiin liittyvät, hyväksymisen ehtona olevat tekniset tiedot;

23) *käyttövastaavalla* täysi-ikäistä, Suomessa asuvaa luonnollista henkilöä, joka olematta auton omistaja tai haltija on auton pääasiallinen kuljettaja tai, jollei autolla ole pääasiallista kuljettajaa, jolla on tiedot auton kuljettajista; käyttövastaavalla tulee olla vähintään B-luokan ajo-oikeus.

64 §

Ajoneuvon rekisteritietojen ilmoittaminen

— — — — —
 Jos auton omistajaksi tai haltijaksi ei ole rekisteröity luonnollista henkilöä, rekisteriin on ilmoitettava käyttövastaava.
 — — — — —

66 §

Ajoneuvon hyväksyminen rekisteriin

Ajoneuvon ensirekisteröinnin ja uudelleen- rekisteröinnin yleisenä edellytyksenä on, että ajoneuvon kohdistuvan veron tai maksun suorittamisesta, ajoneuvon omistusoikeudesta, haltijasta ja 64 §:n 2 momentissa tarkoitetuissa tilanteissa käyttövastaavasta sekä säädetyn liikennevakuutuksen ottamisesta esitetään asianmukainen selvitys. Vastavat selvitykset on esitettävä ajoneuvon

muutosrekisteröinnin yhteydessä. Muutosrekisteröinnin yhteydessä ei kuitenkaan tarvitse esittää selvitystä veron tai maksun suorittamisesta. Jos ensirekisteröinnin yhteydessä asetetut autoveroedun ehdot eivät ole toteutuneet, ajoneuvon muutosrekisteröinti hyväksytään vain, jos veron maksunpanija sen hyväksyy.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2008.

Jos autolle ei ennen tämän lain voimaantuloa ole rekisteriin merkitty omistajaksi tai haltijaksi luonnollista henkilöä, 64 §:n 2 momentissa säädetty ilmoitus on tehtävä auton ensi-, muutos- tai uudelleenrekisteröinnin yhteydessä.

Helsingissä 20 päivänä tammikuuta 2006

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Oikeusministeri *Leena Luhtanen*

N:o 62

L a k i**koe-eläintoiminnasta**

Annettu Helsingissä 20 päivänä tammikuuta 2006

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Lain tarkoitus

Tämän lain tarkoituksena on varmistaa, että eläimiä pidetään ja käytetään koe-eläintoiminnassa vain tarpeellisista ja tärkeistä syistä.

Lisäksi lain tarkoituksena on varmistaa, että eläimiä käytetään mahdollisimman vähäinen määrä ja että eläimille koe-eläintoiminnassa aiheutetaan mahdollisimman vähän kipua, tuskaa, kärsimystä tai pysyvää haittaa.

2 §

Soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan selkärankaisilla eläimillä harjoitettavaan koe-eläintoimintaan. Koe-eläintoiminnalla tarkoitetaan tässä laissa eläinten pitoa eläinkokeita varten ja eläinten käyttämistä eläinkokeisiin.

Sen lisäksi, mitä tässä laissa säädetään, koe-eläinten pidossa, hoidossa, kohtelussa ja käsittelyssä on noudatettava, jollei kokeen hyväksyttävästä tarkoituksesta muuta johdu, mitä eläinsuojelulaissa (247/1996) tai sen nojalla eläimistä säädetään. Geenitekniikan käytössä koe-eläintoiminnassa noudatetaan lisäksi, mitä siitä geenitekniikkalaissa (377/1995) säädetään.

3 §

Viranomaiset

Tämän lain täytäntöönpanon yleinen ohjaus ja valvonta kuuluvat maa- ja metsätalousministeriölle.

Lääninhallitus ohjaa ja valvoo tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten noudattamista läänin alueella.

4 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *eläinkokeella* sellaisten kokeiden, tes-

tien, tutkimusten tai selvitysten suorittamista 8 §:ssä määritellyissä tarkoituksissa koe-eläimillä tai koe-eläimiä hyväksi käyttäen, joista eläimille voi aiheutua vähintään neulanpiston aiheuttamaan tuntemukseen verrattavaa kipua, tuskaa, kärsimystä tai pysyvää haittaa; eläinkokeeksi katsotaan myös kaikki sellaiset toimet, joiden tarkoituksena tai todennäköisenä seurauksena on koe-eläimen syntyminen tilaan tai olosuhteisiin, jotka voivat aiheuttaa sille kipua, tuskaa, kärsimystä tai pysyvää haittaa, samoin terminaalisisessa anestesiassa suoritettut koetoimenpiteet, jos toimenpide muutoin tehtynä täyttää eläinkokeen tunnusmerkit; eläinkokeeksi katsotaan myös muuntogeenisen eläimen tai eläinkannan syntymiseen tähtäävät toimet; eläinkoe alkaa silloin, kun eläintä aletaan valmistella kokeessa käytettäväksi, ja päättyy, kun havaintojen tekeminen elävästä eläimestä koetta varten on saatettu loppuun;

2) *eläimellä* elävää selkärankaisten eläinten alajaksoon kuuluvaa eläintä, myös eläimen vapaana elävää tai lisääntyvää toukkamuotoa, ei kuitenkaan muuta eläimen sikiö- tai alkio- muotoa;

3) *koe-eläimellä* eläintä, jota pidetään eläinkokeessa käytettäväksi, ja eläintä, joka hankitaan, myydään, välitetään tai muutoin luovutetaan koe-eläintoimintaa varten, sekä eläintä, jota käytetään eläinkokeeseen;

4) *tavoitekasvatetulla koe-eläimellä* eläintä, joka on kasvatettu koe-eläinlaitoksessa eläinkokeessa käytettäväksi; sekä

5) *koe-eläinlaitoksella* laitosta tai muuta toimintayksikköä,

a) jossa kasvatetaan eläimiä eläinkokeita varten (*koe-eläimiä kasvattava laitos*);

b) josta myydään, välitetään tai muutoin luovutetaan eläimiä eläinkokeita varten (*koe-eläimiä toimittava laitos*), ei kuitenkaan kaloja tuotantotarkoituksessa kasvattavaa yksikköä eikä myöskään muuta sellaista eläintenpito- tai tuotantoyksikköä, josta myydään tai muutoin satunnaisesti luovutetaan vain yksittäinen eläin tai muutoin vähäinen määrä eläimiä; tai

c) jossa suoritetaan eläinkokeita (*koe-eläimiä käyttävä laitos*).

Edellä 1 momentin 1 kohdassa eläinkokeella ei kuitenkaan tarkoiteta:

1) eläimille muissa kuin 8 §:ssä määritellyissä tarkoituksissa tehtäviä toimenpiteitä;

2) kliinistä eläinlääkintää;

3) eläintautitilanteen seurantaa, ennaltaehkäisyä ja vastustusta tai selvittämistä varten tehtävää näytteenottoa eläimestä;

4) eläinten terveystarkkailuohjelmaan tai eläinten laadun, ominaisuuden tai käyttökelpoisuuden arvioimiseen kuuluvaa näytteenottoa;

5) eläinten kiinniottamista merkitsemistä varten ja merkitsemistä hyväksytyjä menetelmiä käyttäen;

6) eläinten lopettamista hyväksytyjä lopetusmenetelmiä käyttäen; eikä

7) muuntogeenisten eläinten tai eläinten, joilla on spontaani mutaatio, kasvattamista kannan luomisen jälkeen, jos muuntamisesta tai mutaatiosta ei aiheudu näissä eläimissä vähintään neulanpiston aiheuttamaan tuntemukseen verrattavaa kipua, tuskaa tai kärsimystä tai pysyvää haittaa.

2 luku

Koe-eläintoiminnalle asetettavat vaatimukset

5 §

Koe-eläinlaitoksen yleiset vaatimukset

Koe-eläinlaitoksessa on oltava laitoksessa harjoitettavaa koe-eläintoimintaa varten riittävät ja asianmukaiset tilat, laitteet ja välineet. Koe-eläimiä käyttävässä laitoksessa tilojen, laitteiden ja välineiden on lisäksi oltava rakenteeltaan ja toiminnaltaan sellaisia, että eläinkokeet voidaan suorittaa mahdollisimman tarkoituksenmukaisesti ja vähäistä eläinmäärää käyttäen sekä siten, että eläimille aiheutetaan mahdollisimman vähän kipua, tuskaa, kärsimystä tai pysyvää haittaa.

Koe-eläinlaitoksessa on oltava eläinten terveyden- ja sairaudenhoitoa varten asianmukaisesti järjestetty eläinlääkintähuolto.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella annetaan tarkemmat säännökset koe-eläinlaitokselta vaadittavista tiloista, laitteista ja välineistä sekä eläinlääkintähuollon järjestämisestä.

6 §

Koe-eläinlaitoksen henkilöstö

Koe-eläinlaitoksessa on oltava nimetty koe-eläintoiminnasta vastaava henkilö, joka on perehtynyt laitoksessa harjoitettavalle koe-eläintoiminnalle asetettaviin vaatimuksiin. Koe-eläintoiminnasta vastaavan henkilön on huolehdittava siitä, että laitoksessa noudatetaan koe-eläintoiminnalle asetettuja vaatimuksia. Koe-eläinlaitoksen on huolehdittava, että koe-eläintoiminnasta vastaavalla henkilöllä on mahdollisuus hoitaa laitosta koe-eläintoimintaa koskevien säännösten ja lupaehtojen mukaisesti.

Koe-eläinlaitoksessa on oltava laitoksen toiminnan laatu ja laajuus huomioon ottaen tarvittava määrä eläintenhoitajia, joilla on oltava eläintenhoitajan ammattitutkinto tai vastaavat käytännön tiedot ja taidot laitoksessa pidettävien eläinten hoidosta, kohtelusta ja käsittelystä.

Eläinlääkintähuoltoa varten koe-eläinlaitoksen käytettävissä on oltava nimetty eläinlääkäri. Koe-eläimiä käyttävän laitoksen eläinlääkärillä on oltava 10 §:ssä tarkoitettu kelpoisuus suorittaa eläinkokeita.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä koe-eläinlaitoksen henkilöstön pätevydestä ja henkilöstön tehtävistä koe-eläinlaitoksessa.

3 luku

Eläinkoe

7 §

Eläimen käyttäminen eläinkokeeseen

Eläinkokeen saa suorittaa vain, jos tavoitellun tuloksen saavuttamiseksi ei ole käytännössä mahdollista käyttää muuta tieteellisesti luotettavaa menetelmää, joka ei edellytä eläimen käyttöä.

Eläinkoe tulee korvata, jos se tavoitellun tuloksen saavuttamiseksi on mahdollista, myös osittain muulla tieteellisesti luotettavalla menetelmällä, joka ei edellytä eläimen käyttöä, tai menetelmällä, jossa eläinten ko-

konaismäärää tai eläimille aiheutettavaa kipua, tuskaa, kärsimystä ja pysyvää haittaa voidaan vähentää.

8 §

Eläinkokeen tarkoitus

Eläinkokeen saa suorittaa ainoastaan:

1) jos kyseessä on lääkkeiden, elintarvikkeiden tai muiden aineiden ja valmisteiden kehittäminen tai tuotanto sekä niiden laadun, tehokkuuden tai turvallisuuden testaus,

a) ihmisten, eläinten tai kasvien taudin, sairauden tai muun häiriön tai näiden vaikutusten torjumiseksi, ehkäisemiseksi, määrittämiseksi tai hoitamiseksi;

b) ihmisten, eläinten tai kasvien elintoimintojen arvioimiseksi, selvittämiseksi, säätelämiseksi tai muuntelemiseksi;

2) ympäristön suojelemiseksi;

3) ihmisten, eläinten tai kasvien fysiologisten tilojen, taudin, sairauden tai muun häiriön määrittämiseksi, arvioimiseksi, selvittämiseksi, säätelämiseksi, muuntelemiseksi tai hoitamiseksi;

4) oikeuslääketieteellisessä tutkimustarkoituksessa; tai

5) silloin, kun se on välttämätöntä tieteellisen tutkimuksen kannalta.

Sen lisäksi, mitä 1 momentissa säädetään, saa eläinkokeen suorittaa ihmisten ja eläinten hoitoon ja kokeiden tekemiseen tai koe-eläinten hoitoon tai käyttöön tähtäävässä koulutus- tai opetustarkoituksessa, jos kokeen suorittaminen on koulutuksen tai opetuksen kannalta ehdottoman välttämätöntä, eikä samaa tarkoitusta voida saavuttaa yhtä tehokkaaksi katsottavalla audiovisuaalisella tai muulla sopivalla menetelmällä. Sellaista eläinkoetta, johon kuuluu koe-eläimen vapaaksi luontoon päästäminen, ei saa suorittaa yksinomaan koulutus- tai opetustarkoituksessa.

9 §

Eläinkoetta koskevat yleiset periaatteet

Eläinkokeessa ei saa käyttää useampia eläimiä kuin kokeen tarkoituksen saavuttami-

nen edellyttää. Eläinkoe on suoritettava kokeen tarkoituksen saavuttaminen huomioon ottaen sellaisella eläinlajilla, jonka keskushermoston kehitystaso on mahdollisimman alhainen.

Eläinkoe on suoritettava siten, että eläimelle aiheutuu mahdollisimman vähän kipua, tuskaa, kärsimystä tai pysyvää haittaa ja että eläinkoe kuitenkin todennäköisesti antaa luotettavan tuloksen. Koe-eläimelle eläinkokeesta aiheutuvaa kipua, tuskaa, kärsimystä tai pysyvää haittaa on aina lievitetävä kaikilla kokeen tarkoituksen kannalta mahdollisilla tavoilla, jollei lievittämisestä eläimelle aiheutuva kipu, tuska, kärsimys tai pysyvä haitta ole yhtä suuri tai suurempi kuin itse eläinkokeesta aiheutuva.

Sellainen eläinkoe, josta eläimelle aiheutuu voimakasta kipua, tuskaa, kärsimystä tai pysyvää haittaa, jota ei voida kokeen luonteesta johtuen lievittää, saadaan tehdä vain erityisestä syystä. Eläinkoetta ei saa suorittaa eläimen kivun- tai tuskansietokyvyn tutkimiseksi.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tarkemmat säännökset eläinkokeiden luokittelusta niiden aiheuttaman kivun, tuskan, kärsimyksen tai pysyvän haitan perusteella.

10 §

Eläinkokeen suorittaja

Eläinkokeen saa suorittaa tarkoitukseen soveltuvan ylemmän korkeakoulututkinnon suorittanut henkilö, joka on lisäksi suorittanut yliopiston tai korkeakoulun opetusohjelman mukaisen tai Etelä-Suomen lääninhallituksen hyväksymän muun koe-eläimiä ja eläinten käyttöä eläinkokeissa koskevan kurssin (*koe-eläinkurssi*). Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella säädetään koe-eläinkurssin sisällöstä, kestosta ja kurssin suorittamisesta.

Etelä-Suomen lääninhallitus hyväksyy hakemuksesta 1 momentissa tarkoitettulla tavalla kelpoisen henkilön, joka on muualla kuin Suomessa suorittanut koe-eläinkurssia vastaavat opinnot, kelpoiseksi suorittamaan eläinkokeita Suomessa. Hyväksymisen edellytyksenä on, että suoritettavat opinnot vastaavat sisällöltään koe-eläinkurssia.

Sen estämättä, mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, saa myös muu sellainen eläinkokeiden suorittamiseen perehtynyt henkilö, jolla on lisäksi riittävät tiedot eläimelle tehtävän toimenpiteen suorittamistekniikasta ja riittävä taito toimenpiteen suorittamiseksi, suorittaa koe-eläinlaitoksessa laitoksen toimialaan liittyviä eläinkokeita sellaisen henkilön välittömän johdon ja valvonnan alaisena, jolla on 1 tai 2 momentissa tarkoitettu kelpoisuus.

4 luku

Koe-eläimet

11 §

Tavoitekasvatusvaatimus ja koe-eläimen alkuperä

Eläinkokeessa on aina pyrittävä käyttämään tavoitekasvatettuja koe-eläimiä. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella säädetään niistä koe-eläinlajeista, joiden on oltava tavoitekasvatettuja. Jos eläinkokeen tavoitteen saavuttamiseksi vaadittavaa tavoitekasvatettua koe-eläintä ei ole saatavissa, Etelä-Suomen lääninhallitus voi erityisestä syystä myöntää poikkeuksen tavoitekasvatusvaatimuksesta. Irrallaan tavattuja koiria, kissoja tai muita kotieläinlajeihin kuuluvia eläimiä ei kuitenkaan saa käyttää eläinkokeessa.

Koe-eläimiä saadaan hankkia vain toisesta koe-eläinlaitoksesta, jolleivät kyseessä ole koe-eläimiksi hankittavat kalat tai yksittäinen muu eläin tai muutoin vähäinen eläinmäärä. Silloin, kun eläin hankitaan käytettäväksi eläinkokeessa muualta kuin koe-eläinlaitoksesta, eläimen käyttötarkoituksesta on ilmoitettava luovuttajalle.

12 §

Luonnosta pyydystetty koe-eläin

Luonnosta pyydystettyä eläintä saa käyttää eläinkokeeseen vain, jos se on ehdottoman välttämätöntä kokeen tarkoituksen saavuttamiseksi.

Villieläimistön ja -kasviston uhanalaisten lajien kansainvälistä kauppaa koskevan yleis-sopimuksen (SopS 45/1976) liitteen I ja luonnonvaraisten eläinten ja kasvien suojelusta niiden kauppaa säätelemällä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 338/97 liitteen A nojalla uhanalaisena pidettyyn lajiin kuuluvaa eläintä saa käyttää eläinkokeeseen vain:

1) jos eläinkoe on edellä mainitun asetuksen mukainen ja kokeen tavoitteena on kyseisen eläinlajin säilyttämiseen tähtäävä tutkimus; tai

2) jos kyseinen eläinlaji on ainoa soveltuva eläinlaji olennaista biolääketieteellistä tarkoitusta varten suoritettavaan eläinkokeeseen.

13 §

Koe-eläimen lopettaminen

Jos kokeen aikana eläimen käyttäytymisessä, elintoiminnoissa tai ulkoisessa olemuksessa esiintyy oireita tai muutoksia, joiden perusteella eläimen voidaan päätellä kokevan eläinkoeluvassa ennakoimatonta voimakasta kipua, tuskaa tai kärsimystä, eikä sitä kokeen tarkoituksen tai eläimestä saatavan tiedon olennaisesti häiriintymättä voida poistaa lääkityksellä tai muilla toimilla, eläinkoe on tällaisen eläimen osalta keskeytettävä ja eläin lopetettava viipymättä.

Koe-eläin on lopetettava eläinkokeen päätyessä, jos on todennäköistä, että se tulee kärsimään jatkuvaa kipua tai tuskaa. Eläinlääkärin tai muun pätevän henkilön on päätettävä eläimen lopettamisesta. Pätevällä henkilöllä tarkoitetaan henkilöä, jolla on riittävät tiedot kyseisen eläimen terveydentilan ja hyvinvoinnin sekä sen kokeman kivun, tuskan ja kärsimyksen arvioimiseksi. Eläimen saa lopettaa henkilö, jolla on riittävät tiedot lopetuksen suorittamistekniikasta ja riittävä taito lopetuksen suorittamiseksi.

Jos koe-eläintä ei lopeteta eläinkokeen päätyttyä, eläimen hyvinvoinnista on huolehdittava, ja sen on saatava tarvitsemaansa hoitoa.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella annetaan tarkemmat säännökset eläinten lopettamisesta koe-eläintoiminnassa.

14 §

Koe-eläimen uudelleen käyttäminen

Eläinkokeessa ollutta eläintä ei saa käyttää uudelleen eläinkokeeseen, jolleivät sen terveydentila ja hyvinvointi ole palautuneet normaaleiksi.

Eläintä saa käyttää vain kerran sellaisessa eläinkokeessa, josta sille aiheutuu voimakasta kipua, tuskaa tai kärsimystä. Tällaista eläintä saa käyttää uudelleen vain sellaisessa eläinkokeessa, joka sisältää vain vähäisiä toimenpiteitä tai jossa eläin on yleisanestesiassa koko uuden kokeen ajan aina eläimen lopettamiseen saakka.

15 §

Koe-eläinten yksilöinti

Koe-eläin on merkittävä tai sen tulee olla tunnistettavissa siten kuin maa- ja metsätalousministeriön asetuksella säädetään.

16 §

Luettelot, tilastot ja valvontakirjanpito

Koe-eläinlaitoksessa on pidettävä luetteloa laitokseen hankittujen koe-eläinten alkupeistä ja niiden myynnistä tai muusta luovuttamisesta sekä valvontakirjanpitoa eläimistä, niiden hoidosta, elinympäristöstä, hyvinvoinnista, terveydestä ja olosuhteista. Koe-eläimiä käytävässä laitoksessa on lisäksi pidettävä tilastoa laitoksessa suoritetuista eläinkokeista ja niihin käytetyistä koe-eläimistä.

Luettelot, tilastot ja valvontakirjanpito on säilytettävä vähintään kolmen vuoden ajan viimeisen niihin tehdyn merkinnän jälkeen. Luettelot, tilastot ja valvontakirjanpito on vaadittaessa esitettävä valvontaviranomaiselle. Koe-eläimiä käyttävän laitoksen on toimitettava 1 momentissa mainittu tilasto Etelä-Suomen lääninhallitukselle kolmen kuukauden kuluessa kalenterivuoden päätty-

misestä. Tarkemmat säännökset luettelojen ja tilastojen sekä valvontakirjanpidon sisällöstä, pitämisestä ja säilyttämisestä annetaan maa- ja metsätalousministeriön asetuksella.

5 luku

Lupa koe-eläintoimintaan ja eläinkokeen suorittamiseen

17 §

Lupa koe-eläintoimintaan

Selkärankaisiin eläimiin kohdistuvaa koe-eläintoimintaa saadaan harjoittaa vain lääninhallituksen luvalla. Lupaa koe-eläintoimintaan (*koe-eläinlaitoslupa*) on haettava sen läänin lääninhallitukselta, jonka alueella on luvan hakijan kotipaikka.

Lupahakemuksesta tulee käydä ilmi 5 ja 6 §:ssä tarkoitetut luvan myöntämisen edellytyksenä olevat tiedot. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella annetaan tarkemmat säännökset lupahakemuksen sisällöstä.

18 §

Koe-eläinlaitosluvan myöntäminen ja peruuttaminen

Koe-eläinlaitoslupa myönnetään, jos:

1) hakijalla on käytettävissään koe-eläintoimintaa varten asianmukaiset tilat, laitteet ja välineet;

2) hakijalla on käytettävissään koe-eläintoimintaa varten asianmukainen henkilöstö; ja

3) koe-eläinlaitoksen eläinlääkintähuolto on järjestetty asianmukaisesti.

Koe-eläinlaitoslupa voidaan myöntää myös rajoitettuna tai määräajaksi. Lääninhallitus voi peruuttaa luvan, jos luvan haltija olenaisella tavalla rikkoossa tässä laissa tai eläinsuojelulaissa tai niiden nojalla asetettavia vaatimuksia tai lupaehtoja taikka jos toiminta ei enää täytä luvan myöntämisen edellytyksiä ja luvanhaltija ei korjaa epäkohtia valvontaviranomaisen asettamassa kohtuullisessa määräajassa.

Lääninhallituksen on tarkastettava ja hyväksyttävä koe-eläintoiminnan harjoittamiseen tarkoitettut tilat ennen niiden käyttöönottoa.

19 §

Muutosten ilmoittaminen

Koe-eläinlaitosluvan haltijan tulee luvan tarkistamista varten viipymättä ilmoittaa luvan edellytyksissä tapahtuvista muutoksista luvan myöntäneelle lääninhallitukselle.

20 §

Eläinkoelupa

Eläinkokeen saa suorittaa vain eläinkoelautakunnan luvalla (*eläinkoelupa*).

Eläinkokeesta on laadittava koesuunnitelma, josta käy ilmi 7—9 §:ssä säädetyt eläinkoetta ja eläimen käyttämistä eläinkokeeseen koskevat perustelut. Tarkemmat säännökset koesuunnitelman sisällöstä annetaan maa- ja metsätalousministeriön asetuksella.

Eläinkoelupa myönnetään, jos:

1) laitoksella, jossa koe tehdään, on koe-eläinten käyttöä koskeva koe-eläinlaitoslupa;

2) koe tehdään 8 §:ssä säädetyssä tarkoituksessa;

3) kokeen tekijällä on 10 §:n mukainen kelpoisuus eläinkokeen suorittamiseen;

4) tässä laissa tai sen nojalla säädetyt eläimen käyttämistä eläinkokeeseen koskevat vaatimukset täyttyvät; ja

5) kokeesta odotettavissa olevan hyödyn katsotaan olevan eettisesti hyväksyttävässä suhteessa eläinten käyttämiseen eläinkokeeseen.

Eläinkoelupa voidaan myöntää myös sargana eläinkokeita, jos kokeet ovat laitoksen toimialaan kuuluvaa tautien diagnostiikkaa tai lainsäädännön edellyttämiä laitoksen toimintaan kuuluvia toistuvia eläinkokeita.

Eläinkoelupa voidaan asettaa eläinsuojelun vaatimia ehtoja eläinten hyvinvoinnin turvaamiseksi kokeen aikana.

21 §

Luonnosta pyydystetyn eläimen vapauttamista koskevat lupaehdot

Eläinkoeluvassa voidaan sallia luonnosta pyydystetyn koe-eläimen vapaaksi luontoon päästäminen eläinkokeessa tai eläinkokeen päätyttyä. Edellytyksenä luonnosta pyydystetyn koe-eläimen terveydentila ja hyvinvointi palautuvat normaaleiksi ja on oletettavissa, että eläin vaikeuksitta sopeutuu luonnonvaraiseen elämään. Luonnosta pyydystetyn koe-eläimen vapaaksi päästämisestä ei saa aiheutua vaaraa ihmisille, eläimille tai ympäristölle.

Ennen eläimen vapauttamista koskevan asian ratkaisemista lupahakemuksesta on pyydetävä sen läänin lääninhallituksen lausunto, jonka alueella eläin on tarkoitus vapauttaa luontoon. Lääninhallituksen tulee tarvittaessa kuulla asiasta muita viranomaisia.

22 §

Ilmoitusvelvollisuus eläinkokeen päättyessä

Eläinkoeluvan haltijan tulee eläinkokeen suorittamisen jälkeen ilmoittaa Etelä-Suomen lääninhallitukselle kolmen kuukauden kuluessa eläinkokeen päättymisestä eläinkokeen päättymisajankohta sekä siinä tosiasiallisesti käytettyjen eläinten lukumäärä ja tiedot eläinkoeluvassa ennakoimattomalla tavalla eläinten hyvinvointiin vaikuttaneista kokeen aikaisista tapahtumista. Edellä mainittu ilmoitus on tehtävä vuosittain kolmen kuukauden kuluessa kalenterivuoden päättymisestä, jos eläinkoelupa on myönnetty sarjana eläinkokeita. Tarkemmat säännökset ilmoitettavista tiedoista ja ilmoituksen tekemisestä annetaan maa- ja metsätalousministeriön asetuksella.

6 luku

Eläinkoelautakunta

23 §

Eläinkoelautakunnan tehtävät

Eläinkoelautakunnan tehtävänä on käsitellä

eläinkokeita koskevat lupahakemukset ja antaa luvat eläinkokeiden suorittamiseen.

24 §

Eläinkoelautakunnan asettaminen ja kokoonpano

Eläinkoelautakunnan asettaa valtioneuvosto maa- ja metsätalousministeriön esityksestä viideksi vuodeksi kerrallaan. Lautakuntaan kuuluu puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja sekä 16 muuta jäsentä ja heidän henkilökohtaiset varajäsenensä. Lautakunnan kokoonpanossa tulee ottaa huomioon maan eri osien tasapuolinen edustus koe-eläintoiminnan harjoittamisen kannalta. Lautakunta toimii Etelä-Suomen lääninhallituksen yhteydessä.

Lautakunnan puheenjohtajalla ja varapuheenjohtajalla tulee olla oikeustieteen kandidaatin tutkinto. Lautakunnan jäsenten ja varajäsenten tulee olla tunnetusti taitavia ja kokeneita eläinten käyttöä eläinkokeissa tuntevia henkilöitä, joista neljän tulee edustaa tieteellisen tutkimuksen asiantuntemusta, neljän koe-eläinten hoitoa ja eläimille suoritettavia toimenpiteitä koskevaa asiantuntemusta, neljän eläinlääketieteellistä asiantuntemusta sekä neljän asiantuntemusta käytännön eläinsuojelutyössä tai eettisissä kysymyksissä.

Eläinkoelautakunta jakautuu neljään jaostoon. Eläinkoelautakunta nimeää jäsenet ja varajäsenet jaostoihin siten, että niissä on tasapuolisesti edustettuna lautakunnan eri alojen asiantuntemus. Lautakunta nimeää jaostoille puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan.

25 §

Asioiden valmistelu ja käsittely lautakunnassa

Lautakunnassa tai sen jaostossa käsiteltävät asiat valmistellaan Etelä-Suomen lääninhallituksessa, josta myös käsiteltävät asiat esitellään. Lautakunnan tai sen jaoston kutsuu koolle puheenjohtaja tai tämän estyneenä ollessa varapuheenjohtaja.

Asioita lautakunnassa käsiteltäessä noudetaan, mitä hallintolaissa (434/2003), viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999), kielilaissa (423/2003) ja saamen kielilaissa (1086/2003) säädetään. Lautakunnan ja sen jaostojen puheenjohtajan sekä muun jäsenen ja varajäsenen rikosoikeudellisesta vastuusta säädetään rikoslain (39/1889) 40 luvun 12 §:ssä.

Jaoston on annettava päätös eläincoetta koskevaan lupahakemukseen 45 päivän kuluessa siitä, kun kaikki asian ratkaisemiseksi tarvittavat tiedot on toimitettu Etelä-Suomen lääninhallitukselle. Jos asia siirtyy lautakunnan käsiteltäväksi, lautakunnan on annettava päätös 45 päivän kuluessa siitä, kun jaosto on antanut asiassa ratkaisunsa.

Lautakunnan ja sen jaoston kokouksesta on laadittava pöytäkirja, jonka allekirjoittavat kokouksen puheenjohtaja ja sihteeri. Lautakunnan tai sen jaoston päätökset allekirjoittaa kokouksen puheenjohtaja ja varmentaa esittelijä.

Tarkeimmat määräykset eläincoelautakunnan sisäisestä työnjaosta, asioiden käsittelemisestä sekä toiminnan muusta järjestämisestä annetaan työjärjestyksessä, jonka maa- ja metsätalousministeriö vahvistaa.

26 §

Ratkaisuvalta

Luvan eläincokeen suorittamiseen antaa eläincoelautakunnan jaosto tai, jos se ei ole luvan myöntämisestä yksimielinen, eläincoelautakunta. Jos jaosto ei anna lupaa eläincokeen suorittamiseen, asia siirtyy eläincoelautakunnan päätettäväksi.

Eläincoelautakunta on päätösvaltainen, kun kokouksen puheenjohtaja ja vähintään kahdeksan muuta jäsentä tai varajäsentä on saapuvilla. Eläincoelautakunnan jaosto on päätösvaltainen, kun paikalla on kokouksen puheenjohtaja ja vähintään kaksi muuta jäsentä tai varajäsentä.

Jos eläincoelautakunnassa ilmenee erimielisyyttä asian ratkaisemisesta, päätetään asia äänestyksellä. Lautakunnan päätökseksi tulee enemmistön kannattama ehdotus ja äänten mennessä tasan se ehdotus, jota puheenjohtaja on kannattanut.

Lautakunnan puheenjohtaja ratkaisee lautakuntaa koskevat talous- ja muut sisäiseen hallintoon liittyvät asiat. Työjärjestyksessä voidaan näiden asioiden ratkaisuvalltaa siirtää myös lautakunnan varapuheenjohtajalle ja esittelijälle.

27 §

Vähäiset muutokset eläincoelupaan

Eläincoeluvan antaneen jaoston tai lautakunnan puheenjohtaja voi antaa luvan eläincoetta koskeviin vähäisiin muutoksiin eläincoeluvasta poikkeavalla tavalla, jos se on eläincokeen jatkamisen kannalta ehdottoman välttämätöntä ja asiaa ei ehditä eläincokeen tarkoituksen vaarantumatta saattaa eläincoelautakunnan tai sen jaoston käsiteltäväksi eikä muutoksesta aiheudu eläimille eläincoeluvassa ennakoitua suurempaa kipua, tuskaa, kärsimystä tai pysyvää haittaa. Lupaa koskevista muutoksista on ilmoitettava eläincoelautakunnalle tai sen asianomaiselle jaostolle.

28 §

Henkilöstö ja lautakunnan tukipalvelut

Eläincoelautakunnalla on päätoimisia esittelijöitä ja toimistosiihteereitä, jotka ottaa palvelukseen Etelä-Suomen lääninhallitus. Esittelijän kelpoisuusvaatimuksena on soveltuva ylempi korkeakoulututkinto ja hyvä perehtyneisyys koe-eläintoimintaan.

Etelä-Suomen lääninhallitus huolehtii eläincoelautakunnan tarvitsemista tukipalveluista.

29 §

Palkkiot

Eläincoelautakunnan puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja jäsenet saavat suorittamistaan tehtävistä palkkiota ja matkakustannusten korvausta maa- ja metsätalousministeriön vahvistamien perusteiden mukaisesti.

30 §

Maksut

Eläinlupien käsittelystä peritään käsittelemismaksu asian vireille panneelta. Maksuja määrättäessä noudatetaan, mitä valtion maksuperustelaisissa (150/1992) säädetään.

7 luku

Valvonta

31 §

Tiedonsaantioikeus

Maa- ja metsätalousministeriöllä ja lääninhallituksella on oikeus saada tässä laissa tarkoitettua valvontaa ja tarkastusta varten tarpeelliset tiedot koe-eläinlupien haltijalta, eläinlupien haltijalta sekä valtion viranomaisilta ja eläinlupautakunnalta. Tiedonsaantioikeus koskee myös sellaisia valvontaa varten tarvittavia tietoja, jotka yksityisen tai yhteisön liike- tai ammattitoimintaa tai taloudellista asemaa koskevat tietoina taikka tietoina yksityisen henkilökohtaisista oloista muutoin olisivat salassa pidettäviä.

32 §

Tarkastusoikeus

Lääninhallituksella on oikeus tehdä tämän lain noudattamisen valvonnan edellyttämiä tarkastuksia ja tutkimuksia sekä sitä varten päästä tiloihin, joissa harjoitetaan koe-eläinlupaintoimintaa taikka joissa säilytetään koe-eläimiä, koe-eläimiä varten tarkoitettua rehua tai juomaa tai koe-eläinlupaintoiminnassa käytettäviä aineita, laitteita, välineitä, tarvikkeita tai varusteita taikka koe-eläinlupaintoimintaa koskevia asiakirjoja tai tietoja, sekä olla läsnä suorittaessa eläinlupaa ja eläinlupautakunnan tai sen jaoston kokouksessa.

Kotirauhan piirissä saadaan 1 momentissa tarkoitettu tarkastus tai tutkimus toimittaa vain, jos se on välttämätöntä tarkastuksen kohteena olevien seikkojen selvittämiseksi ja on perusteltua syytä epäillä jonkun syyllis-

tyvän tämän lain tai eläinsuojelulain vastaiseen rangaistavaksi säädettyyn menettelyyn.

Koe-eläinlupien haltija ja eläinlupien haltija ovat velvollisia antamaan lääninhallitukselle sen pyytämät valvontaa varten tarvittavat tiedot.

33 §

Oikeus näytteiden ottamiseen

Lääninhallituksella on oikeus tarvittaessa ottaa korvauksetta valvontaa varten näytteitä koe-eläimistä, koe-eläinten rehusta ja juomasta sekä koe-eläinlupaintoiminnassa käytettävistä aineista.

34 §

Eläinrekisteri

Etelä-Suomen lääninhallitus pitää valvontaa varten rekisteriä eläinlupien rekisteriin merkitään seuraavat tiedot:

- 1) koe-eläinlupien, joihin eläinlupien tehdään;
- 2) eläinlupien haltijan nimi ja yhteystiedot;
- 3) kokeen tarkoitus sekä maininta asianomaisista säännöksistä tai viranomaisten niiden nojalla antamista määräyksistä taikka ohjeista, joihin koe mahdollisesti perustuu;
- 4) kokeessa käytettävät eläinlajit ja lajikohtaisesti eläinten lukumäärä;
- 5) miten eläinten kivun, tuskan, kärsimyksen ja haitan vähentäminen pienimpään mahdolliseen on koesuunnitelmassa otettu huomioon;
- 6) suunniteltu kokeen alkamis- ja päättämisaikajako; sekä
- 7) kokeen päättämispäivämäärä ja lajikohtaisesti kokeessa tosiasiallisesti käytettyjen eläinten lukumäärä sekä tiedot eläinlupavassa ennakoimattomalla tavalla eläinten hyvinvointiin vaikuttaneista kokeen aikaisista tapahtumista.

Sarjana eläinlupien myöntämisestä eläinlupavasta merkitään rekisteriin soveltuvin osin 1 momentin 1—7 kohdassa mainitut tiedot.

Sen lisäksi, mitä 1 momentissa säädetään, rekisteriin merkitään 16 §:n 1 momentissa mainitut tilastotiedot koe-eläinlupaintoiminnassa

suoritetuista eläinkokeista ja niihin käytetyistä koe-eläimistä.

Edellä 1 ja 2 momentissa mainitut tiedot poistetaan rekisteristä viiden vuoden kuluttua siitä, kun koe on ilmoitettu päättyneeksi.

Maa- ja metsätalousministeriöllä ja lääninhallituksella on oikeus valvontaa varten käyttää eläinkoerekisteriä. Henkilötietojen keräämiseen ja tallentamiseen sekä rekisteriin tallennettujen tietojen käyttämiseen ja luovuttamiseen sovelletaan muutoin, mitä henkilötietolaissa (523/1999) ja viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa säädetään.

8 luku

Pakkokeinot ja seuraamukset

35 §

Kiellot ja määräykset

Jos 32 §:ssä tarkoitettussa tarkastuksessa tai muutoin todetaan, että koe-eläintoiminnassa ei ole noudatettu koe-eläintoimintaa koskevia säännöksiä tai koe-eläintoiminnan harjoittamiselle asetettuja lupaehtoja taikka eläinkokeen koesuunnitelmaa, lääninhallituksen on kiellettävä koe-eläinlaitosluvan haltijaa tai eläinkoeluvan haltijaa jatkamasta tai toistamasta säännösten, lupaehtojen tai eläinkokeen koesuunnitelman vastaista menettelyä taikka määrättävä tämä määräajassa täyttämään velvollisuutensa.

Jos säännöksistä tai lupaehtoista poikkeaminen on oleellista tai jos eläinkokeen koesuunnitelmaa taikka tarkastuksessa annettua kieltoa tai määräystä ei ole noudatettu, lääninhallitus voi määrätä eläinkokeen keskeyttäväksi välittömästi taikka sallia eläinkokeen jatkamisen vain asettamallaan ehdoilla. Jos eläinsuojelulliset syyt niin vaativat, koe-eläimet voidaan lopettaa tai määrätä välittömästi lopetettaviksi koe-eläinlaitosluvan haltijan kustannuksella.

36 §

Uhkasakko ja teettämisuhka

Lääninhallitus voi asettaa 35 §:ssä tarkoitettua kiellon tai määräyksen tehosteeksi uh-

kasakon tai teettämisuhan. Uhkasakkoa ja teettämisuhkaa koskevassa asiassa sovelletaan muutoin, mitä uhkasakkolaissa (1113/1990) säädetään.

37 §

Koe-eläintoiminnasta annetun lain rikkomisen

Joka tahallaan tai huolimattomuudesta

1) harjoittaa koe-eläintoimintaa ilman 17 §:n 1 momentissa tarkoitettua lupaa,

2) suorittaa eläinkokeen ilman 20 §:n 1 momentissa tarkoitettua lupaa tai vastoin luvassa asetettuja ehtoja,

3) hankkii tai käyttää eläimiä koe-eläiminä 11 tai 12 §:ssä säädettyjen edellytysten vastaisesti,

4) laiminlyö koe-eläimen lopettamisen 13 §:n 1 tai 2 momentin vastaisesti tai rikkoo 13 §:n 3 momentissa tarkoitettua velvollisuuden taikka lopettaa eläimen muutoin kuin sallitulla lopetusmenetelmällä,

5) käyttää eläinkokeessa ollutta eläintä uudelleen eläinkokeeseen 14 §:n vastaisesti,

6) rikkoo 15 §:ssä säädettyä koe-eläinten yksilöintiä koskevaa velvollisuutta,

7) rikkoo 16 §:ssä säädettyä luettelon, tilaston tai valvontakirjanpidon pitämistä koskevaa velvollisuutta,

8) rikkoo 19 tai 22 §:ssä säädettyä ilmoitusvelvollisuutta tai 32 §:n 3 momentissa säädettyä tietojenantovelvollisuutta,

9) rikkoo 35 §:n nojalla annettua kieltoa tai määräystä,

on tuomittava, jollei teosta muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta, *koe-eläintoiminnasta annetun lain rikkomisesta* sakon.

38 §

Rangaistuksia koskevat viittaussäännökset

Rangaistus eläinsuojelurikkomuksesta säädetään eläinsuojelulain 54 §:ssä.

Rangaistus eläinsuojelurikoksesta ja lievästä eläinsuojelurikoksesta säädetään rikoslain 17 luvun 14 ja 15 §:ssä.

9 luku

Erinäiset säännökset

39 §

Virka-apu

Poliisin ja tullilaitoksen on tarvittaessa annettava virka-apua tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten noudattamisen valvonnassa.

40 §

Salassa pidettävien tietojen luovuttaminen

Viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa säädetyn salassapitovelvollisuuden estämättä saa tämän lain taikka sen nojalla annettujen säännösten tai määräysten noudattamista valvottaessa saatuja tietoja yksityisen tai yhteisön taloudellisesta asemasta, liike- tai ammatillisuudesta taikka yksityisen henkilökohtaisista oloista luovuttaa:

- 1) tämän lain noudattamista valvoville viranomaisille tämän lain mukaisten tehtävien suorittamista varten; sekä
- 2) syyttäjä-, poliisi- ja tulliviranomaisille rikoksen selvittämiseksi.

41 §

Muutoksenhaku

Lääninhallituksen ja eläinkoelautakunnan tämän lain nojalla tekemään päätökseen haetaan muutosta hallinto-oikeudelta siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään. Eläinkoeluvan käsittelystä perittävää maksua koskevaan muutoksenhakuun sovelletaan, mitä valtion maksuperustelaisissa säädetään.

Tämän lain nojalla tehtävässä päätöksessä voidaan määrätä, että päätöstä on muutoksenhausta huolimatta noudatettava, jollei valitusviranomaisen toisin määrää.

Valitus tämän lain nojalla tehdystä päätöksestä, joka koskee eläinten hyvinvointia, on käsiteltävä kiireellisenä.

10 luku

Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

42 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 2006.

Tällä lailla kumotaan koe-eläintoiminnasta 20 päivänä joulukuuta 1985 annettu asetus (1076/1985) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

43 §

Koe-eläintoimintaa koskevat siirtymäsäännökset

Tämän lain voimaan tullessa toiminnassa olevan koe-eläinlaitoksen tulee luvan tarkistamista varten ilmoittaa kuuden kuukauden kuluessa tämän lain voimaantulosta koe-eläintoiminnan harjoittamista koskevan luvan myöntäneelle lääninhallitukselle:

1) laitoksen koe-eläintoiminnasta vastaavan henkilön nimi, yhteystiedot ja kelpoisuus; ja

2) laitoksen eläinlääkintähuoltoa varten nimetyn eläinlääkärin nimi ja yhteystiedot sekä kelpoisuus.

Tämän lain voimaan tullessa toiminnassa olevan koe-eläimiä käyttävän laitoksen nimeyllä eläinlääkärillä tulee olla 10 §:n 1 momentissa tarkoitettu kelpoisuus eläinkokeiden suorittamiseen viimeistään vuoden kuluttua tämän lain voimaantulosta, jos eläinlääkäri on nimetty ennen tämän lain voimaantuloa.

44 §

Eläinkokeen suorittajaa koskevat siirtymäsäännökset

Henkilö, joka ennen tämän lain voimaantuloa on saavuttanut tällä lailla kumottavien säännösten nojalla kelpoisuuden eläinkokeiden suorittamiseen, säilyttää tämän kelpoisuuden tämän lain voimaan tullessa.

45 §

Eläinkokeen tai koesarjan suorittamista koskevaa lupaa koskevat siirtymäsäännökset

Ennen tämän lain voimaantuloa annettu hyväksyminen tai lupa eläinkokeen tai koesarjan suorittamiseen on tämän lain voimaan tullessa voimassa hyväksymistä tai lupaa koskevien ehtojen mukaisesti. Tämän lain

voimaan tullessa voimassa olevien ja voimaantulopäivästä yli kaksi vuotta kestävien eläinkokeiden tai koesarjojen lupien hyväksymistä on kuitenkin haettava uudelleen eläinlääketieteelliseltä kuuden kuukauden kuluessa tämän lain voimaantulosta.

Tämän lain voimaan tullessa vireillä oleva eläinkokeen tai koesarjan suorittamista koskeva hyväksymis- tai lupahakemus siirretään eläinlääketieteellisen käsittelyksi.

Helsingissä 20 päivänä tammikuuta 2006

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

N:o 63

Laki**eläinsuojelulain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 20 päivänä tammikuuta 2006

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 4 päivänä huhtikuuta 1996 annetun eläinsuojelulain (247/1996) 31 §,
muutetaan 2 §, 8 §:n 3 momentti, 19 §:n 3 momentti ja 54 §:n 2 momentti, sellaisena kuin
 niistä on 54 §:n 2 momentti laissa 220/2003, sekä
lisätään 7 §:ään uusi 4 momentti seuraavasti:

2 §

Soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan kaikkiin eläimiin.
 Metsästyksen, kalastuksen, eläinten lääkitsemisen, eläinjalostuksen, eläinten keinollisen lisäämisen, selkärankaisilla eläimillä harjoitettavan koe-eläintoiminnan, geenitekniikan ja luonnonsuojelun osalta noudatetaan lisäksi, mitä niistä erikseen säädetään.

7 §

Eläimille suoritettavat toimenpiteet

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään eläimille suoritettavista toimenpiteistä ja niiden suorittajista, ei sovelleta selkärankaisten eläinten käytössä koe-eläintoimintaan eikä selkärangattomien eläinten käytössä muuhun tieteelliseen tutkimustoimintaan.

8 §

Eläinjalostus ja geenitekniikka

Sen lisäksi, mitä 1 momentissa säädetään, on geenitekniikan käyttö eläinten tuotannon

määrälliseksi tai laadulliseksi muuttamiseksi kielletty, jos se voi vaikuttaa haitallisesti eläinten terveyteen tai hyvinvointiin. Geenitekniikan käytöstä koe-eläintoiminnassa noudatetaan kuitenkin, mitä siitä erikseen säädetään.

19 §

Eläinten pitäminen näytteillä ja käyttäminen esityksissä

Sellaisen valo- ja elokuvauksen osalta, joka tehdään koe-eläintoiminnasta annetun lain (62/2006) 8 §:n mukaisessa tarkoituksessa, noudatetaan mainitun lain säännöksiä.

54 §

Eläinsuojelurikkomus

Eläinsuojelurikkomuksesta tuomitaan myös se, joka tahallaan tai huolimattomuudesta

1) rikkoo 12 §:ssä tarkoitettua valmistus-, maahantuonti-, myynti- tai luovutuskieltoa taikka 7 §:n 3 momentissa, 13 §:n 1 momentissa, 16 §:n 3 momentissa tai 18, 19, 22, 25

tai 27 §:ssä tarkoitettua tai mainittujen säännösten nojalla annettua kieltoa,

2) rikkoo eläintenpitokieltoa tai toimii toisen välikätenä eläintenpitokiellon kiertämiseksi tai

3) laiminlyö 13 §:n 2 momentissa, 14 §:ssä, 16 §:n 1 momentissa, 17 §:ssä, 20 §:n 2

momentissa, 20 a §:n 2 momentissa, 21 §:n 2 tai 3 momentissa, 23, 24, 26, 29, 30 taikka 64 §:ssä tarkoitetun tai mainittujen säännösten nojalla asetetun velvollisuuden.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 2006.

Helsingissä 20 päivänä tammikuuta 2006

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

N:o 64

L a k i**toimeentulotuesta annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 19 päivänä tammikuuta 2006

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan toimeentulotuesta 30 päivänä joulukuuta 1997 annetun lain (1412/1997) 7 a §:n 2 momentti ja 7 c §:n 3 momentti, sellaisina kuin ne ovat laissa 1218/2005 sekä
muutetaan 7 b §:n 1 kohta ja 7 c §:n 1 momentin 2 kohta, sellaisina kuin ne ovat viimeksi mainitussa laissa, seuraavasti:

7 b §

Muut perusmenot

Perusosalla katettavien menojen lisäksi muina perusmenoina otetaan tarpeellisen suuruisina huomioon:

1) asumistukilain (408/1975) 6 §:ssä tarkoitettut asumismenot;

7 c §

Täydentävä toimeentulotuki

Täydentävää toimeentulotukea myönnet-

Helsingissä 19 päivänä tammikuuta 2006

täessä otetaan huomioon tarpeellisen suuruisina erityismenot, joita ovat:

2) muut kuin 7 b §:ssä tarkoitettut asumisesta aiheutuvat menot; sekä

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2006.

Lakia sovelletaan sen voimaantulon jälkeen tehtäviin toimeentulotukea koskeviin päätöksiin.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Peruspalveluministeri *Liisa Hyssälä*

N:o 65

Valtioneuvoston asetus**aluksen miehityksestä, laivaväen pätevydestä ja vahdinpidosta annetun asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 19 päivänä tammikuuta 2006

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty liikenne- ja viestintäministeriön esittelystä,

muutetaan aluksen miehityksestä, laivaväen pätevydestä ja vahdinpidosta 19 päivänä joulukuuta 1997 annetun asetuksen (1256/1997) 2 §:n 21 kohta, 24 §:n 8 ja 9 momentti ja 47 §, sellaisena kuin niistä ovat 24 §:n 8 ja 9 momentti asetuksessa 813/2003, sekä

lisätään asetuksen 2 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi mainitussa asetuksessa 813/2003, uusi 20 a kohta ja 31 §:ään, sellaisena kuin se on viimeksi mainitussa asetuksessa ja asetuksessa 199/2004, uusi 5 momentti, jolloin nykyiset 5—8 momentit siirtyvät 6—9 momenteiksi seuraavasti:

2 §

Määritelmiä

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

20 a) *euroopanliikenteellä* liikennettä lähiliikennealueen ulkopuolella, ei kuitenkaan lännempänä kuin 12° läntistä pituutta, etelämpänä kuin 30° pohjoista leveyttä eikä idempänä kuin 45° itäistä pituutta;

21) *kaukoliikenteellä* liikennettä lähiliikennealueen ja euroopanliikennealueen ulkopuolella; sekä

taikka vahtiperämiehenkirja sekä 36 kuukautta meripalvelua vahtiperämiehenä tai 24 kuukautta meripalvelua vahtiperämiehenä, josta vähintään 12 kuukautta yliperämiehenä. Tästä vahtiperämiehenä suoritetusta meripalvelusta on vähintään 12 kuukauden oltava lähiliikenteessä.

Aluksessa, jonka bruttovetoisuus on vähintään 3 000, ja euroopanliikenteen tai kaukoliikenteen aluksessa, jonka bruttovetoisuus on vähintään 500, päälliköllä tulee olla merikapteeninkirja.

31 §

Vähimmäisvaatimukset aluksen konepäällikön pätevyudeksi

24 §

Vähimmäisvaatimukset aluksen päällikön pätevyudeksi

Euroopanliikenteen tai kaukoliikenteen aluksessa, jonka bruttovetoisuus on alle 500, päälliköllä tulee olla yliperämiehenkirja

Euroopanliikenteen aluksessa, jonka kone-teho on vähintään 350 mutta alle 1500 kW, konepäälliköllä tulee olla vahtikonemestarin-kirja sekä meripalvelua vahtikonemestarina vähintään 12 kuukautta.

47 §

Ro-ro-matkustaja-aluksen ja muun matkustaja-aluksen laivaväen lisäpätevydet

Ro-ro-matkustaja-aluksella laivaväeltä, joka on vastuussa ro-ro-matkustaja-aluksella matkustajien avustamisesta hätätilanteissa, vaaditaan sen pätevyyskirjan lisäksi, mitä toimeen muuten vaaditaan, ro-ro-matkustaja-aluksiin perehdyttävä hätätilanne- ja turvallisuuskoulutus.

Muulla matkustaja-aluksella kuin ro-ro-matkustaja-aluksella aluksen laivaväeltä, joka on vastuussa matkustajien avustamisesta hätätilanteissa, vaaditaan sen pätevyyskirjan lisäksi, mitä toimeen muuten vaaditaan, matkustaja-aluksiin perehdyttävä hätätilanne- ja turvallisuuskoulutus.

Ro-ro-matkustaja-aluksen päälliköltä, yli-perämieheltä, konepäälliköltä, 1. konemestarilta ja muulta henkilöltä, joka on välittömässä vastuussa matkustajien avustamisesta hätätilanteissa tai jolla on välitön vastuu alusturvallisuudesta tai lastista ja sen kiinnittämisestä tai luukkujen ja porttien sulkemisesta, vaaditaan sen pätevyyskirjan lisäksi, mitä toimeen muuten vaaditaan, ro-ro-mat-

kustaja-aluksien laivaväen erikoisturvallisuuskoulutus.

Muulla matkustaja-aluksella kuin ro-ro-matkustaja-aluksella aluksen päälliköltä, yli-perämieheltä, konepäälliköltä, 1. konemestarilta ja muulta henkilöltä, joka on välittömässä vastuussa matkustajien avustamisesta hätätilanteissa tai jolla on välitön vastuu alusturvallisuudesta tai matkustajien alukseen nousemisesta ja aluksesta poistumisesta taikka kriisitilanteiden hallitsemisesta, vaaditaan sen pätevyyskirjan lisäksi, mitä toimeen muuten vaaditaan, matkustaja-aluksien laivaväen erikoisturvallisuuskoulutus.

Edellä 3 ja 4 momentissa mainituissa tehtävissä toimivien henkilöiden on uusittava erikoisturvallisuuskoulutus viiden vuoden välein tai heidän on muulla tavoin todistettava, että he ovat säilyttäneet vaaditun pätevyydetason.

Koulutuksesta annetaan joko erillinen todistus tai asiasta tehdään merkintä aluksella pidettävään luetteloon.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2006.

Helsingissä 19 päivänä tammikuuta 2006

Liikenne- ja viestintäministeri *Susanna Huovinen*

Hallitussihteeri Pekka Kouhia

N:o 66

Valtioneuvoston asetus**Merentutkimuslaitoksesta annetun valtioneuvoston asetuksen 2 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 19 päivänä tammikuuta 2006

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty liikenne- ja viestintäministeriön esittelystä,

muutetaan Merentutkimuslaitoksesta 8 päivänä helmikuuta 2001 annetun valtioneuvoston asetuksen (111/2001) 2 § seuraavasti:

2 §

Merentutkimuslaitoksen toimintaa ohjaa ja valvoo johtokunta.

Liikenne- ja viestintäministeriö asettaa johtokunnan kolmeksi vuodeksi kerrallaan. Johtokuntaan kuuluu enintään seitsemän jäsentä, joista yksi edustaa laitoksen henkilöstöä. Liikenne- ja viestintäministeriö määrää yhden jäsenistä puheenjohtajaksi ja yhden varapuheenjohtajaksi.

Ylijohtaja tai hänen sijaisensa on läsnä johtokunnan kokouksessa ja toimii asioiden esittelijänä.

Liikenne- ja viestintäministeriö vahvistaa johtokunnan jäsenten palkkiot.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2006.

Helsingissä 19 päivänä tammikuuta 2006

Liikenne- ja viestintäministeri *Susanna Huovinen*

Hallitusneuvos Mikael Nyberg